

לא א מײַיַּה מִבְּלָיַּה
עדות הַלְכָה וְסֶמֶג
לְבָב עֲשֵׂין קִי :
לְבָב ב מִיַּה סֶס הַלְכָה הַ
סֶמֶג סֶס טוֹמָם מִקִּימָן
לְמַה :
לְגַג ג מִיַּה סֶס הַלְכָה ז :
לְדַר ד מִיַּה סֶס הַלְּגַג וְפִיכָּבָה
הַלְּגַג וְהַלְּגַג וְטוֹמָם
סִימָן לְמַה :
לְהַה ה וְמִיַּה סֶס פִּיְּטָה
הַלְכָה הַ סֶמֶג סֶס
טוֹמָם סֶס :
לְזַה ז ח ט מִיַּה סֶס הַלְּגַג
סֶמֶג סֶס (טוֹמָם סֶס) :

ליקוטי רישׁוֹתִי

משׁלֵשִׁין בְמִזּוֹן. הַס
אֶלְכָה עֲדִיס כֵן הוּא מְרֻצָּעָה
מִצְלָצִין נִינִיכָס פִתְחָה דִין
נְעָצִין סְלִיכָה נִינִיכָן
לְגַצְוּתָם כְפָרְעָוָן הַיְשׁ לְפִי
חַלְקָה קַי נִמי הַהִי מִצְלָצִין
לִיְצָנָה גַעַלְמָה כּוֹה מַחְלָקִין
הַפָּרָעָוָן נִזְנָה סְלִיכָתָן וְכוֹה
קַדְין נִמי הַס מְרֻצָּעָה כֵן
מְרֻצָּעָין [לְעַיל ג]. לְעַנוֹת
בּוֹ סְרָה. דָנָר שְׂמִינוֹ,
צָבָוקָר הַעַד הַזָּהָר מִכְלָה
הַעֲדּוֹת הַזְהָהָת, מִינְדָּה שְׂמִמוֹרוֹ
לְהַס וְכָלָה עַמְנוֹו שִׁיִּמְסָדָה
[צְמָתוֹו סְיוֹס, צְמָקוֹס פְלוֹוִי
דְבָרִים יְטָז]. בְגַמְלָא
פְרָחָה. כּוֹלָן מַכְרָעָה כְעֹזָה
פּוֹלָה [יְבָמוֹת קְטָז].

רביינו חננאל

מתני' משלשין בממון
וain משלשין במכות.
פי' העידו עליו שחייב
לחברומנה ונמצא
זוממין זה נותן חמשים
וזזה נותן חמשים זה
משלשין בממון. מי
טעמא דהני זוזי והני
זוזי מצטרפי והוא להו
כולחומנה ונתקאים
ועשיתם לו כאשר זם
הן זומו להענישו מהנה
לפיכך משלםין לו מהנה.
אבל מלכות דיין אפשר
להצטרף כל אחד לוקה
ארבעים: מתני' אין
העדים נעשין זוממין
עד שיזומו עצמן כו'.
רainerו לרבותינו הגאנונים
ז"ל כי פירשו עד שיזומו
עצמץ עד שיחרישו ולא
יכחישו המזמין את
הזמן (ו) ואנו קבלנו
עד שיזומו עצמן [הינו]
עד שיזומו העדים עצמן
ויאמרו להן אתם היותם
עמנו במקום פלוני
באותו היום שהעדתם
שהרג פלוני את פלוני
במקום פלוני ואוטו
המקום צריך להיות רחוק
מן המקום שהעידו בו
העדים הללו. הלא תראה
משנתינו דתני אין העדים
נעשין זוממין עד שיזומו
עצמץ מפרש כיצד
מעידנו בפלוני שהרג
נפש במקום פלוני כו'
אמרו להם כו' אבל אמרו
לهم הייך אתם מעידין
והלא אותו היום היותם
עמנו הרי אלו זוממין
ונחריגין על פיהם.
ואמרינן בגמרא מנא
הני מילוי. אמר רביה
דאמר קרא והנה עד שקר
העד עד שתישייקר גופה
של עדות. כלומר עד
שישיקר העד. וכן לענות
בו סרה. אמר רביה

ייתם עמו במערב בירה
הני והני קושטה קאמר
יעידו ב' בczפרא בחדא
זיקנא לגמלא פרחא לא
חד [בשבא] עמו היהתם
דקא משחדי גברא לאו
וזאמרו בחד בשבא נגמר
א עוד אלא אפי' אמרו
אחרים והזימנו העדים
פ' לא נכון הוא זה (ט)

שיזומו עצמן. פ"י עיון כל עדיס
פלווי עmeno היותם וליה ציומו (ג)
או שנרגה היה עמו:
לאו בר קטלא הוא. פ"ה מזוס
ילוי היה מודה מייפטר וליה נלהה דזה
מהינו דהס כן כל חייני מיתות
נית דין יכול להודות ולפנור ^(ט) עמו
נלהה לפרס מהו נטהה השה פירוש
קדושים שנגמר דין ^(א) וזה דבמה מה
צוהו עדיס והס יזוחו עדיס מה יה
עדותן קיס ועובד שאמור להולגו עד
שנגמר דין וכשנגמר דין ככבר ודמי
כבר מיזגה השה שוקל וככבר כהו עדיס
ונתקבל עדותן ושהולגו פטול:
יבן לעניין קנס. חכל ולחי לעניין
ממון מה לכטמעידין דבחד
נצפת גב ובהו סניס והמור לבערבי
נצפת גב ובחד נצפת עמו היות
ולחי היה מצלמיון ממוני דבאהיה צעתה
למסגד גנעה כל מיזגה מהע"ג דלגבי

בפצעות נגמַן (ד) תלמידנו נבר חיוכת לכל פ' בינה דלה נגמר דינו (נמי הוי כל חיוכת מזוז טהינו ספק כל כך עדות פ') נמנמו [הוי פ'] קרווד לודאי שיטחו געליס ויעידו ° האן בעלות נפצעות יצעין דרייסה ומקיירה הוי ולchai גומליין לקודם שנגמר דינו נהו כי נבר חיוכת:

אלא כת הראשונה בלבד:
הנה עד שקר העד שקר ענה
לענות בו סרה עד שתשרה עין
יח ביריה הרג פלוני את הנפש
תם חווינן אי כדקיני במערב
לאו הרי אלו זוממין פשיטה
אמר רבא יבוא שנים ואמרו
פיש ובאו שנים ואמרו בפניא
פרא לפניה מצי אויל מסורא
א מהו דתימא ליחוש למלא
ישbeta הרג פלוני את הנפש
לא בתרי בישbeta הרג פלוני
dag פלוני את הנפש (ה) נהרגין
מאי קמ"ל תנינא לפיך (ז)
ה פטורה סיפה מה שאין כן
בשבتا נגמר דין של פלוני
א בערב שבת נגמר דין של
ונגמר דין של פלוני אין אלו
הוא יוכן לעניין תשלומי קנס
בר ובאו שנים ואמרו בחדר
וטבח ומכר משלמין ולא
מכר משלמין דבעידנא דקא
אמרו בחדר בשבتا גנב וטבח
עמנו הייתם אלא ערבי שבת
 אמרו בחדר בשבتا גנב
וז משלמין דבעידנא דקא
אומר איסטנית היא זו כו:

נִגְהָבָה מִפְמַדֵּין הָוֹתָו כָּלֹס חַמֶּר
הַיְּהָוָה מְוֹדֵי נִגְהָבָה מִפְטָר:
סקדמו

אין העדים נעשים זוממיין
שייחמלו נכס הטע צמ' ג' נמנקין (דף פט). הרצעה
שייחמלו הס הטע צמ' ג' נמנקין (דף פט). הרצעה
הטע צומען: מושמעו
אתני' משלאין במזון.

דְּבָעֵידָנָא דַּאֲפָהִידָו שְׁמַלְשִׁין בֶּמְנוֹן.

להכרזה ורבי מאיר הכרזה מישמעו ויראו
פרקא: **מתני'**^๖ במשלשים ב厠מון ואין משלשים
咎מות כיצד העידותו שהוא חייב לחברו
ויאתים זו ונתמכו זוממין משלשים ביניהם
אבל אם העידותו שהוא חייב מלכות ארבעים
נתמכו זוממין כל אחד ואחד לכה ארבעים:
מ' מנא ה"מ^๗ אמר אבי נאמר^๘ רשות בחיבי
ילקיות ונאמר^๙ רשות בחיבי מיתות ב"ד^{๑๐} מה
הלוין אין מיתה למחצה אף כאן אין מלכות
מחוצה^{๑๑} רבא^{๑๒} אמר בעינן^{๑๓} כאשר זם לעשות
אחיו וליבא אי הכי ממון נמי ממון מצטרף
ילקות לא מצטרף: **מתני'** י אין העדים
עשימים זוממין עד שיזימו את עצמן כיצד
אמרו מעידין אנו באיש פלוני שהרג את
נפש אמרו להם היאך אתם מעידין שהרי
הרג זה או ההורג זה היה עמנו אותו היום
במקום פלוני אין אלו זוממין^{๑๔} אבל אמרו להם
היאך אתם מעידין שהרי אתם היו עמנו
אותו היום במקום פלוני הרי אלו זוממין
נהרגין על פיהם ד' באו אחרים והזימום באו
אחרים והזימום אף מאה כולם יהרגו רבי

זודה אמר איסטטית היא זו ואינו נהר
מן' מנא הני מיili אמר רב ארא אמר קרא
וירד שתשקר גופה של עדות דבר ר' ישמעאל תנא
באו שנים ואמרו והלא במערב בירה עמנו ד
ירדה מיהזא חזו למורה בירה אין אלו זוממין ז
ויהו דתימא ליהוש לנהורא בריא קמשמע לנו
סורה בצפרא בחדר בשבתא הרג פלוני את ז
וחדר בשבתא עמנו הייתם בנחרדעו חזינן אי ז
נחרדעו לא הו זוממין זאי לאו הו זוממין פשי
ירחא קמ"ל ואמר רבא יבאו שנים ואמרו בחדר
באו שנים ואמרו עמנו הייתם בחדר בשבתא
את הנפש ולא עוד אלאafi אמרו ערבי שבת
יבעידנא דקא מסהדי גברא לאו בר קטלא הו
מציאת אחת מהן זוממת הוא והן נהרגין והע
גמר דין איצטראיכא ליה יבאו שנים ואמרו בר
באו שנים ואמרו בחדר בשבתא עמנו הייתם ז
אלוני ולא עוד אלאafi אמרו בתרי בשבתא
הריגין דיבעידנא דקא מסהדי גברא בר קטלא
או שנים ואמרו בחדר בשבתא גנב וטבה
ישבתא עמנו הייתם אלא בתרי בשבתא ז
ונוד אלא אפילו אמרו ערבי שבת גנב וטבה
ויסהדי גברא לאו בר תשולםין הוא באו שנים
מצבר ונגמר דין ובאו שנים ואמרו בחדר בשבת
גב וטבה ומבר ונגמר דין ולא עוד אלא ז
שבח ומבר וברי בשבתא נגמר דין
ויסהדי גברא בר תשולםין הוא; רבי יהודה

זקנלי ליש ודוקט קנט הילן צעדות ממון פטולין טהין דזין הוא. כהעידו הילו עליו ככל קייזו מית דיין

מפלורא צומוקפהה ויס ט"ק סס צצמקוס כוֹן פטוריין לריין נאגיה כוֹן חיינַן כמען שגלאם יישׂו. וולמל לדוקה צבָּה מלכוֹ קממיין עטנוֹ פִּיאַס. קְלֵמָה הַפִּילּוֹ הַתְּלִיאַסּוֹ לְין גַּעֲזֵין זוממיין מיטריאן. דינַנוֹ של פְּלוֹנִי וּבָאוּ בָּי' וְאָמְרוּ בָּחָדֶר דינַנוֹ מִקְמֵי הַכִּי בָּזְמַן רַב וְכַיּוֹן דַּנְגָּמֶר דינַנוֹ מִקְמֵי הַכִּי בָּזְמַן רַב כָּאִילּוֹ הַרוֹמָתוֹ. פִּי' המוזמין ג) כוֹלֵן יְמוֹתוֹ שָׁאוּמָרִים לְעוֹלָם עִם האחרונים האמת

ה) נעל ג. [ווע"צ כפלט"ז], 3) [פינדלין י. וצ"ג], 5) עי' חוס' מוגדרתי לנו: ב"ג אמייא

ויראו נפקא. ויחזקה מלת יומփו:
כל מפלצת וחילן: גם' מנדני מיילן.
לכל חמד סופג حت הגלבעיס: רשות
בחייבי מיתות. האל כוח רצע נמות:
בחייבי מלכות. חס צן הכות הרכע:
כאשר זם. סיקצל תנון מלכות
סליימס: מנוז מצטרף. וקל קיבלן
לע"פ עד מהלך].

מה שלו נהפכו אין כוֹס : מַתָּנִי' שיזימו את עצמן. קיזימו הותן בעקי' גוףן וליה בעקי' השולג וההרג Caldמפלס ומאיל : באו אחרים. קהעידו עליו עדות לרלהזוניס : זהיזמו. הלו קאניס קהיזימו הות לרלהזוניס קיזימו גס הות לרלהזוניס : אפיילו. הס רן מהה כתות זו המל זו וכות המת קיזימטן כוֹן ירגו : איסטטית דיא

גממן וקרוב לויה:
גלויז הש"ם
גמ' רבא אמר בצעינו:

לענות בו סרה. צפלצת עדיס זוממיין
כתייג מלך עדות המוקמת שהומלו
ממס: ביריה. טרקלין גדול: לנזהורא
בריא. כמה מהול עיניהם כל חנו
כלייה ווופין למלך יותר ממנהן^ז:
גמרה פרחא. מין גמלים יט בס
קליס כמלוגתס בעוף הפלות: ולא
עוד אלא אפי אמרו. חמיזמין צערצ
צגת הרגו שקדימו מוצתו יותר מן
הלהցוניס: חרוי אלו. חזוממיין נרגין
ויה חמרין גנאה קעליה חקאות:
מאי טעמא דבעידנא דקא מפחדי.
צגחו יוס צלייח צגת להעיך עליו
הכתיב גנאה נהו כל קטלה שניה שועד
עליו צית לין וחייבoso מהי ומודה
שה מיפטור נמיה בסה בי מחייבין
מייתה حت מי צהינו לרהי נמות: Mai
קמ"ל. דהע"ג דהיאו מיקטיל חיינו
מייקטלי תנינה חמאתני צפלקין (ד"ג ו)
ונז' צית רוחני הומת^ז מהנו זב רוי'

בְּנֵי מִצְרַיִם וְעַמּוֹקָה נֶמֶצֶן אֲלֵיכֶם
בְּנֵי וְאַנְתָּךְ נְהָגִים: מַה שָׁאֵין בָּנֶם. כִּזְמַמְתָּ
עַדְיִ גָּמָל דִּין: וְלֹא עַד כֹּו. סְהָלָעָפֶ
סְהָלָעָו הַמְּלֻוִינִים מִמְּלֻאִים הַת זָמָן
גָּמָל דִּינוּ מִיָּמִים מְוֹדִים הַנְּצָרָבָן צָבָן
הַזּוֹמְנָמִין לְהַנִּיעַ עַלְיוֹ צְלִיכִי נְצָמָת
כָּכָל הַיָּה דִּינוּ נְגָמָל מִמְּתָמוֹל וְגַנְגָלָה
קְנִילָה הַקָּהָוד: וּבָנְלַעֲנִין תְּשִׁלּוּמִי
קְנָם. סְהָמוֹדָה צָו פְּטוֹר דִּינוּ נְמִי
צָו כְּלִי נְפָצָות וִיכְמִילּוֹק בֵּין עֲדוֹת
גּוֹף כְּמַעַשָּׂה לְעֲדוֹת סָל גָּמָל דִּין:
סְכִי גְּלָמִין בָּאוּ שָׁנִים וְאָמְרוּ בְּחָדָשׁ
בְּשִׁבְתָּא גְּנָב וְטָבָח וְמִכָּר וּבָאוּ שָׁנִים
וְאָמְרוּ בְּחָדָשׁ בְּשִׁבְתָּא עַמְנוֹ דִּיּוֹתָם אֶלְאָ
בְּתָרֵי בְּשִׁבְתָּא גְּנָב וְטָבָח וְמִכָּר וְלֹא
עַד אֶלְאָ אֶפְיִי אָמְרוּ בְּעֶרֶב שִׁבְתָּא גְּנָב
וְטָבָח וְמִכָּר מִשְׁלָמִין דְּבָעִידָנָא דְּקָא
מִפְּהָדֵי גְּבָרָא לֹאָוּ בָּרְךָ תְּשִׁלּוּמִין הַזָּא.
וּפְלוֹצָו מְזָסָה לְהָוֹה מַיִּי לְמִיפְטָל
נְפָצִיא כְּבוֹדָה לְיִצְחָק לְמִינָה כָּוּ כָּ
צָקוֹחַ מִקְוִיַּת וְעוֹמֵד: גְּבָרָא בָּר תְּשִׁלּ

הגהות וציוונים

הנחות וצינויים

ה] לרבנן עקיבא דאמר
דבכוורותנו. ד"ה ומה
ג] בראשונים וכתאי רב
וזכר ונגמר דין (ג'ל
להוסיף ספק (באה"מ):

במהר' בדפו"י כ"ז, אלא להגיה
בתרי בשבא נגמר דיןנו ואנו
באו אחרים וחויזמו ה' חישק שלמה על ר'ח
דינמו דר' קמו ד'ס' סכל